

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXVIII. évf. 9. szám

2015. szeptember

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Szeptember

6. Évközi 23. vasárnap

(szöveg 285-288. old., pref.: 32-35. old.)

8. KISBOLDOGASSZONY

(szöveg 384-387. old., pref.: 36. old.)

13. Évközi 24. vasárnap

(szöveg 289-292. old., pref.: 32-35. old.)

20. Évközi 25. vasárnap

(szöveg 293-296. old., pref.: 32-35. old.)

27. Évközi 26. vasárnap

(szöveg 297-300. old., pref.: 32-35. old.)

Október

4. Évközi 27. vasárnap

(szöveg 301-304. old., pref.: 32-35. old.)

8. MAGYAROK NAGYASSZONYA

(szöveg 393-396. old., pref.: 36. old.)

11. Évközi 28. vasárnap

(szöveg 305-308. old., pref.: 32-35. old.)

18. Évközi 29. vasárnap

(szöveg 309-312. old., pref.: 32-35. old.)

25. Évközi 30. vasárnap

(szöveg 313-316. old., pref.: 32-35. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium Kápolnája, V. kerület, Budapest, Piarista utca 1.**

- szeptember 6., 13., 20. és 27. vasárnap délután 3 órakor
- október 4., 11., 18. és 25.

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órakor ?
Miskolc	szept. 13., okt. 11.	15.00
Pécs	szept. 6., okt. 4.	14.00
Szombathely		15.00
Vác	szept. 10. (?)	16.30
Veszprém	szept. 20., okt. 18	15.00

A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe 335. szeptember 13-ára nyúlik vissza, amikor Jeruzsálemben felszentelték a bazilikát, amelyet Nagy Konstantin császár emeltetett Krisztus sírja fölé. A Szent Keresztet Nagy Konstantin császár édesanyja, Szent Ilona találta meg Jeruzsálemben. A Keresztet szeptember 14-én ünnepélyesen felmutatták az összegyűlt népnek. Innen az elnevezés: Szent Kereszt felmagasztalása.

Az ereklyét, amelyet később elraboltak a perzsák, Hérakleiosz császár 630 körül szerezte vissza és vitte őrzési helyére – a legenda szerint mezitláb, szegényes ruhában, a saját vállán.

Az egyház minden évben megüli a Kereszt felemelésének és felmagasztalásának ünnepét. Felemeli a Keresztet, hogy rátekintsünk, és tudatosá legyen, mit vállalt értünk Jézus, és milyen úton kell haladnia minden kereszténynek.

A kereszt őszövetségi előképe a Mózes által póznára tűzött rézkígyó: aki hittel és bűnbánattal tekintett a kígyóra, megmenekült a marásától. E rézkígyót Jézus is említi Nikodémusnak mint keresztalála előképét.

A kereszt hitünk központi jelképe és tartalma. Átala nyertük el megváltásunkat, a kereszt útján mutatta meg Isten irántunk való végtelen szeretetét. Titkát Krisztus feltámadása tárja fel. Jézus Krisztus megfeszítése előtt a kereszt a legnagyobb tehetetlenség és szegény jele volt; ám feltámadásával a remény, a győzelem és a szeretet jelévé vált.

A kereszt az ókori és kora középkori keresztény hitvilágban és művészetben győzelmi jel, az üdvösség fája, amelyen Krisztus királlyá dicsőül.

EVANGÉLIUM

Szent Márk könyvéből

(Mk 7,31-37)

Egyik napon egy siket embert vittek Jézushoz. A siket nagyon nehezen és rosszul beszélt. Az emberek kérték Jézustól, hogy gyógyítsa meg őt. Jézus kivezette a siketet a tömegből, mert nyugodtan akart foglalkozni vele. Jézus beledugta az ujját a siket fülébe, azután nyállal megérintette a siket ember nyelvét. Jézus fölnézett az égre és imádkozott. Azután mondta a siketnek: "Nyíljon meg a füled és a nyelved!" A siketnek azonnal kinyílt a füle és a nyelve, jól tudott beszélni. Mindenki

megértette, amit beszélt. Jézus megparancsolta az embereknek, hogy ne mondják el a siket ember meggyógyulását. De hiába parancsolta Jézus, hogy hallgassanak. Az emberek mindenkinek elmondták, hogy a siket ember meggyógyult. Mindenki nagyon csodálkozott és dicsérték Jézust. Az emberek azt mondták: "Jézus mindent jól csinál. Jézus visszaadja a siketeknek a hallást és visszaadja a némáknak a beszédet."

GYÁSZHÍR

Szirt Lajos az Istenben hívő, vízilabdázó 2015. augusztus 16-án eltávozott az élők sorából. Betegségét törhetetlen türelemmel, Isten akaratába megnyugodva viselte.

Nyugodjon békében, Isten irgalmában!

A MI ESEMÉNYEINK

Nyaraltunk Sopronban, a "húség" városban

Augusztus 10-14 között öt napos nyaralást szervezett a Fáy Károly Egyesület a hallássérült hívek számára. Hosszas keresgélés után végül Sopronra esett választás. Harmincan jelentkeztünk nagy örömmel.

Sajnos a hőség nem kímélt meg minket, így sok folyadékról igyekeztünk gondoskodni. A Taverna Panzióban szerény szállást kaptunk; sajnos meleg volt a szobák, mivel a tetőtérben helyezkedtünk el. Mégis átvészeltük a négy forró éjszakát.

Első napot az utazással, a város ismerkedésével és az úti fáradalmaink kipihenésével töltöttünk.

Második napra a fertőrákosi kirándulást javasoltuk. Első utunk a 2001-ben Világörökség részévé vált Kőfőjtőhöz tartott, bámulatosan hatalmas volt. Nem tudtuk elképzelni, hogyan dolgoztak az emberek régen a gép nélkül. A rákosi kastély, a rákosi templom, a bécsi Operett ház és a Természettudományi Múzeum építéséhez használták fel a kifejtett köveket. Láttuk még a megkövesült növény- és állatmaradványokat is, pl. a cápafogakat, kagylókat. Itt éltek a cápák Magyarországon is, sajnos -a mi örömkre - kihaltak. A Barlangszínházat is megcsodáltuk a Kőfőjtőben, 743 férőhellyel. A Kőfőjtő tetejéről gyönyörködni lehetett a Fertő-tóban.

Továbbmentünk a Mithras-szentélyhez a gumikerekű kisvonattal. Az osztrák határához közeli erdőben áll egy kis ház, ahol 1866-ban a magyar kőfaragók találták rá a Mithras-domborműre. A II-IV. században a rómaiak a Napisten tiszteletére készítették azt a szép domborművet. Az is 2001 óta a Világörökség része lett. Délután hajóztunk a Fertő-tavon, a nádasok, a cölöpös házak mellett. Áthajóztuk az osztrák határt is, egy osztrák Mörbisch nevű kikötőben lévő Vízsínházat is megcsodáltuk, ami az Európa egyik legnagyobb vízszínpadja.

Harmadik nap délelőttjén Sopron belvárosában sétáltunk, és a Nagyboldogasszony Templommal, a Régészeti Múzeummal, a Tűztoronnyal ismerkedtünk meg. A Régészeti Múzeumban megcsodáltuk a régi edényeket, fegyvereket, ékszereket, stb. A Nagyboldogasszony Templom, más néven Kecsketemplom építési történetét a legenda ismertette meg: egy kecske ugyanott kapirgált a földön napok óta, az nagyon feltűnt a parasztembernek. Ő mire kezdett kiásni a földet, és aranyat talált. Ebből az aranyból építette a templomot. A gótikus és barokk stílusú templomban körülnéztünk, lementünk a kriptába is. Végül a Miatyánkot és

Üdvözlégyet imádkoztuk. A Tűztoronyhoz sétáltunk tovább. Aki mert, az felment a toronyba. Szűk csigalépcsőt kellett felmászni ahhoz, hogy a panorámában gyönyörködjünk fentről. Pár óras szabadprogram után Brennbergbányára kiruccantunk a busszal. Ott Kocsmatemplomot és a Bányászati Múzeumot látogattuk meg. Pár kilométert tettünk meg a Bányászati Múzeumig, ahol többet tanultunk a bányászok életéről és munkájáról, stb. Sajnos csak a rácson át lehetett megtekinteni a Kocsmatemplomot, belülről mindenütt fa van és nagyon szép. Alatta a kocsmában hűsültünk és hideget ittunk.

Negyedik napra már csak a szabad programot javasoltuk. A csoport egyik része ment a fertő-tavi strandra, másik része a Csokoládégyárba, harmadik része pedig a soproni barátaikhoz ment látogatóba.

Minden estét sörözéssel, fagyizással, sétákkal töltöttük a tetszésük szerint. Voltak olyanok, akik a panzióban tévéztek, kártyáztak, pihentek, beszélgettek.

Az az öt nap gyorsan eltelt, ez azt jelenti, hogy nagyon jól éreztük magunkat. Több élménnyel gazdagodva tértünk haza Sopronból, a „hűség” városból. Jövőre talán Sárvárra megyünk nyaralni, ha sikerül összehozni.

Részt vettünk két temetésen

Augusztus 19-én szerdán délután **Szirt Lajos** hallássérült hívőt kísértük utolsó útjára az ecséri temetőben. Utána a gyászmisén maradtunk a templomban, és imádkoztunk Lajos lelki üdvéért.

Augusztus 22-én szombaton délelőtt **Paskai László bíboros úr** temetésére is elmentünk az esztergomi Bazilikába. Tiszteletet adtunk le a megjelenésünkkel, hiszen Paskai László bíboros úr támogatást adott a Hallássérült Pasztoráció fejlődésére, és minden évben karácsonykor eljött a hallássérült hívekhez a régi Piarista Gimnázium Kápolnájába, amíg nem ment nyugdíjba.

Szomorú, hogy a hallássérült hívek közül nagyon kevesen tudtak megjelenni a temetéseken. Azért nagyon szépen kérünk benneteket, kedves Hallássérült Hívek, hogy imádkozzatok Szirt Lajos és Paskai László bíboros úr lelki üdvéért.

Szent István király templombúcsún voltunk Pomázon

Erdődi Ferenc atya ünnepet megelőző szentmiséken kérte a hallássérülteket, hogy jöjjenek ki Pomázra, a Szent István király templombúcsúra, amely nemcsak egyházi, hanem

világi rendezvény is. Ott Feri atya, mint plébániai kormányzó házigazdája a búcsúnak.

2015. augusztus 20-án reggel borús időben kb. húszan mentünk Pomázra a meghívásnak eleget

téve. Pomáz a Pest megyében van, Budapest, a III. kerületi határtól északra fekszik, Budakalász után.

A templomban délelőtt fél 10-kor kezdődött az ünnepi szentmise. Elején Feri atya köszöntötte Molnár Miklós szentendrei káplánt, aki szívesen jött az ünnepségre együttmisézni (= koncelebrálni). Faludi Piroska volt a jelyelvi tolmács.

Az oltár, ill. Szent István király szobor közelében egy asztalon hatalmas kenyér volt nemzeti szalaggal.

A szentmise után templombúcsúi körmenet következett, a Szent István király ereklyéjét körbehordozták, a Magyar Vár díszlovasság felvezetésével a Magyar Kereszthez.

Majd kenyérszentelés került sorra. A plébániai kertben vettünk részt agapén. Itt volt mindenféle program (gyermekprogram, kirakodóvásár, ugróvár, stb.).

Aztán kirándultunk Csobánkára egy busszal. Meglátogattuk a Szent Anna templomot. Csobánkai egyházközség Pomáz egyházközségének filiája (= oldalági, mellék), tehát ott is lelkipásztorkodik és misét mond Feri atya. A templom külső falán, egy márványtáblán ez a felirat áll: „EBBEN A

KÖZSÉGBEN PIVÁR IGNÁC KEGYES TANÍTÓRENDI (= piarista) ÁLDOZÓ PAP. A SIKETNÉMÁK VÁCZI S KÉSŐBB A VAKOK BUDAPESTI ORSZÁGOS KIRÁLYI INTÉZETÉNEK IGAZGATÓJA ... (1843-1905) ... (Később megkérdeztem Mikesy György váci igazgatót, hogy erről tud-e valamit? Gyuri azt válaszolta, hogy 2005-ben Pivár Ignác paptanár és igazgató halálának 100. évfordulóján volt ünnepség a csobánkai templomban és plébánián, és ő, mint meghívott vendég beszédet tartott az igazgató elődjéről. Érdekesség kedvéért mind a ketten piarista diákok és váci igazgatók. Azt is megtudtam, hogy Gyurit támogatták a kollégák, hogy egy tagintézményt (tagiskolát) róla elnevezzenek, így lett a Cházár András EGYMI, Kollégium és Gyermekotthon Pivár Ignác Tagintézménye, már 2011 óta. Erre is büszkék lehetünk!)

Tovább mentünk a szentkúthoz.

Ezután újra Pomázon a Városháza előtt volt a kenyérszentelés, Feri atya a polgármesterrel együtt szeleteltek.

Istennek hála, hogy időjárás kellemes volt. szép élménnyel mehettünk haza!

(Popovics Zoli beszámolója)

EGYHÁZI HÍREK

Elhunyt Paskai László bíboros úr

Életének 89. évében, augusztus 17-én reggel Paskai László bíboros, nyugalmazott esztergom-budapesti érsek visszaadta lelkét Teremtőjének – tájékoztatva szerkesztőségünket Kovács Zoltán, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye irodaigazgatója.

Szegeden született 1927. május 8-án. Apja Paskai Ádám, anyja Ördög Mária. Egy fiútestvére van. 1945-ben a szegedi piarista gimnáziumban érettségizett, és ezután augusztus 29-én Szécsényben belépett a ferences rend Kapisztrán Szent Jánosról nevezett rendtartományába. A szerzetesrendben a Pacifik nevet kapta. A ferences

rendben 1949. október 4-én tett örökfogadalmat. Teológiai tanulmányait Gyöngyösön kezdte.

A rend szétszórátása után a nagyváradi egyházmegyéhez került, és tanulmányait Budapesten a Hittudományi Akadémia hallgatójaként fejezte be, ahol 1952-ben teológiai doktori címet szerzett.

Budapesten szentelték pappá 1951. március 3-án. Ezután Szegeden püspöki szertartó volt. 1955-ben Szegeden a szeminárium prefektusa és a teológiai főiskola tanára volt. VI. Pál pápa 1978. március 2-án címzetes bavagalianai püspökké és veszprémi apostoli kormányzóvá nevezte ki. Püspökké szentelése 1978. április 5-én Veszprémben történt. Szentelője Lékai László bíboros, esztergomi érsek, társszentelői Kádár László érsek és Kisberk Imre püspök voltak. Püspöki jelmondata: In virtute spiritus / A lélek erejében (Lk 4,14). 1979. március 31-én veszprémi megyéspüspökké nevezték ki. II. János Pál pápa 1982. április 5-én utódlási joggal kalocsai koadjutor érsekké nevezte ki.

1986. június 30-án, Lékai László bíboros halála után a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökévé választották meg, e tisztséget 1990. szeptember 17-ig töltötte be. Az esztergomi érseki székre való kinevezése 1987. március 3-án történt, így Magyarország primása lett. 1988. június 28-án a

pápa bíborossá kreálta, és címtemplomául kijelölte a Corso d'Italián levő Avilai Szent Teréz-templomot. Rómában 1988-tól tagja volt a Megszentelt Élet Intézményei és az Apostoli Élet Társasági Kongregációjának, a Justitia et Pax Pápai Tanácsnak és a Kánonjogi Kódex hiteles értelmezésével foglalkozó pápai bizottságnak.

1988. augusztus 20-án II. János Pál pápát a püspöki ponferencia nevében lelkipásztori látogatásra hívta meg, amely 1991. augusztus 16–20. között történt meg. 1989-től volt tagja a Keleti Egyházak Kongregációjának. 1989 májusában Kárpátalján tett látogatást, elindította a helyi római katolikus egyház újjászervezését, majd 2002. március 27-én a Szentszék megyéspüspökséggé szervezte ezt a területet, melynek első püspöke Majnek Antal. Mindszenty József földi maradványait Mariazellből hazahozatta, és 1991. május 4-én újratemette az esztergomi bazilika altemplomában, majd 1994-ben elindította boldoggá avatását.

Paskai László 1994. július 3–9. között, Magyarországon a II. Vatikáni Zsinat után elsőként megszervezte az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Zsinatot. Több templomot szentelt föl.

Több egyházmegyei és országos egyházi ünnepség szorgalmazója volt. Nagyszabású ünnepségsorozatot rendeztek a határokon átívelően Szent Adalbert tiszteletére, a millenniumot a Szent Korona Esztergomba vitelével ünnepelték meg. A Vatikán és egyes országok szorosabb kapcsolatát kifejező vatikáni kiállítások sorában a magyar egyház az elsők közt vehetett részt 2001-ben. 2002. december 7-én II. János Pál pápa elfogadta a 75. évét betöltött bíboros lemondását, Paskai László ekkor a főegyházmegye apostoli adminisztrátora lett, e szolgálatot 2003. január 11-ig látta el. 2003. március 23-án Batthyány-Strattmann László boldoggá avatási szentmiséjén II. János Pál pápa mellett koncelebrált. Nyugdíjba vonulása óta Esztergomban, a Simor János Nyugdíjas Papi Otthonban lakott, és ahol tudott, segített a lekipásztorkodó papságnak és utódának, Erdő Péter bíborosnak. 2008. október 23-án Esztergom díszpolgárává választották.

Isten nyugosztalja őt!

(Magyar Kurír)

Ferenc pápa levele Paskai László halálára

A Szentatya augusztus 18-án, kedden angol nyelvű táviratot küldött Erdő Péter bíborosnak, esztergom-budapesti érseknek. A pápa szomorúan értesült

Paskai László bíboros, ferences szerzetes haláláról – tájékoztat a Vatikáni Rádió.

Ferenc pápa részvétét fejezi ki Erdő Péter bíborosnak, az egyházmegye papságának, szerzeteseinek és szerzetesnőinek, valamint a világi híveknek. Köszönetet mond a Mindenható Istennek az elhunyt bíboros szolgálatáért, amit hosszú éveken át végzett a helyi egyház érdekében. Az Atya irgalmas szeretetébe ajánlja Paskai bíborost.

A pápa lélekben csatlakozik a temetési szertartásra összegyűltekhöz, és apostoli áldását küldi az Úr vigasza és békéje jegyében.

(Magyar Kurír)

Szent Jobb Körmenet és szentmise Budapesten

Erdő Péter bíboros augusztus 20-án, államalapító Szent István királyunk ünnepén a Szent István-bazilika előtti téren hagyományos ünnepi szentmisét mutatott be.

Erdő Péter bíboros, aki az ünnepi szertartás főcelebránsa és szónoka is volt egyben, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjaival és Alberto Bottari de Castello apostoli nunciussal együtt mutatta be a szentmisét. Szent István király ünnepén arra emlékezünk, hogy hogyan lehet a keresztény hit erejében és örömeiben országot építeni – fogalmazott a szentmise elején mondott köszöntőjében a főpásztor. Első szent királyunk tanácsát kérjük a megmaradáshoz – intett a bíboros –, mert az az alap, amelyre ő országunkat építette, ezer éven át tartósnak bizonyult. Valljuk örökségét, kérjük közbenjáró támogatását, hogy az ő szellemében kapjunk eligazítást történelmünk változó körülményei és drámai kihívásai között – tette hozzá. Ezt követően a bíboros megáldotta az új kenyeret.

Erdő Péter bíboros prédikációját teljes terjedelmében közöljük:

Krisztusban Kedves Testvérek!

1. Szent István napján mindig ugyanazt a személyt ünnepeljük: államalapító első szent királyunkat. Ugyanazok a szentmise olvasmányai is. De ugyanaz az életszentség, ugyanazok a szentírási sorok évről évre új igazságokat villantanak fel. Mert minden évnek van sajátos hangulata, minden évben sajátos a helyzet, az örök igazságok üzenetein belül minden évnek megvan a maga témája.

2. Az idén a téma az utcán hever! A szó szoros értelmében. Pályaudvaraink környékén vagy országunk déli határa közelében. A határunkat átlépő emberek ezrei új és új kérdések elé állítanak mindannyiunkat. Hallunk menekültekről, üldözöttekről, szörnyű háborúk és polgárháborúk áldozatairól, hallunk tömegekről, akik a jobb élet reményében indulnak meg a világ szerencsésebb része felé.

Először csak hírek érkeztek, csak társadalmi viták hangzottak fel. Egy ideig a külföldi tudósítások uralták a képzeletünket. Azok a tömegek jelentek meg a szemünk előtt, akik túlterhelt lélekvesztőkön igyekeztek Líbiából Olaszországba jutni, és akik közül újra és újra százak fulladtak a Földközi-tengerbe. Hallottuk Szentatyánk, Ferenc pápa bátor megszólalásait is, amelyek szenvedélyesen fejezték ki a bajbajutott emberek iránti együttérző, keresztény szeretetet.

Aztán hallottunk nagy, nemzetközi vitákról, útkeresésekről és európai folyamatokról, gazdasági és jogi problémákról. Nem sokkal később hazánkban is immár mindenki számára látható módon megjelentek azok az emberek, akiket sokan menekülteknek, mások migránsoknak neveznek. És el kellett gondolkodnunk arról, hogy mit látunk a mai világban. Az idősebb generációknak eszükbe jutottak a régi tapasztalatok. A háború utáni kitelepítések vagy menekülések – mondjuk a németeké Magyarországról, vagy a magyaroké a szomszédos országokból. Tömeges szenvedések emlékei. Olyan eseménysorok, amelyek Isten szolgája Mindszenty József bíborost sokszor arra kényszerítették, hogy bátran felemelje a szavát az emberi személy és az emberi méltóság védelmében. Sokakban megjelentek Európa-szerte, és nem csak hazánkban, az aggodalmak is. Sok egyoldalú nyilatkozat hangzott el. Felmerült a kérdés, hogyan lehet az, hogy ugyanabban a világban élünk, de az egyik ember csak az egyik elemét, a másik pedig csak a másik vonatkozását tudja látni ugyanannak a dolognak.

Aztán jöttek a számok, a statisztikák, az előrejelzések, és ma ott tartunk, hogy mindenki

elismeri: itt hatalmas, nemzetközi méretű folyamatról van szó. Olyan történésről, amely messze meghaladja akár az egyéni lehetőségeinket, akár országunk képességeit és méreteit. Olyan jelenséggel állunk szemben, amelynek teljes mélységét, okait, hatásait nem ismerjük, talán nem is tudjuk megismerni.

3. Akkor hát mi a teendő? Mit mondhat a hívő ember, mit mondhat az Egyház? Vagy jobban teszi, ha bölcsen hallgat, mert hogyan minősítse erkölcsileg azt, aminek a tényleges valóságát nem is egészen ismeri? Ez azonban helytelen válasz lenne. A csüggedés kísértése. Mert mióta világ a világ és ember az ember, újra és újra szembe kellett néznie olyan jelenségekkel, amelyeket nem ismert és nem értett teljesen. De cselekedni mégis kellett, és az élet sokszor nem ad gondolkodási időt.

Milyen útmutatást ad nekünk a hitünk? Mire tanít Szent István öröksége? Tanít a segítő szeretetre, tanít a felelősségre önmagunk és életünk alapvető intézményei iránt és tanít a Gondviselésbe vetett bizalomra. Mindenekelőtt maga Krisztus a szeretet parancsát főparancsnak nevezte: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és minden erődből (...) Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” Minden emberben meglátjuk Isten képét, mindenkinek, aki valódi szükséglet szenved, segíteni akarunk. De az sem újdonság a történelemben, hogy a javak, az erőforrások, a lehetőségek nem elegendők mindenki számára. Mindenekelőtt tehát az igazságtalanságokkal kell szakítanunk. A nagy, a nemzetközi, a globális igazságtalanságokkal, például azzal, hogy önző gazdasági érdekek miatt tönkretesszük a környezetünket, hogy nagy térségek maradnak ivóvíz nélkül, hogy országnyi területeken válik lehetetlenné a klímaváltozás miatt a mezőgazdasági termelés és az egyszerű emberek élete. De idetartozik az is, ha ugyanaz a munka az egyik országban úgy tűnik, tízszer vagy százszor több fizetésre jogosít, mint a másikban. Hazánkban is fiatal, életerős emberek sokasága vándorol ma nyugatra, mert úgy látja, csak így tudja megtervezni az életét, így tud lakáshoz jutni, családot alapítani. Ráadásul az az ember érzése, hogy ez nem is főként a magyarországi munkáltatók bűne, hanem rendszerszintű probléma, amit az egyén aligha tud megváltoztatni.

De segíthetünk, és hála Istennek, szerény lehetőségeinkhez mérten tudunk is segíteni karitatív és emberi problémákban, és ebben egyházi közösségeink ki is veszik a részüket. Tisztelet illeti a Karitász, a Máltai Szeretetszolgálat, számos szerzetesrend, a Szent Egyed Közösség és

sok-sok más katolikus és egyéb szervezet és közösség munkáját, akik emberséggel és szeretettel segítik azokat, akik a legjobban rászorulnak.

4. Szent István király Intelmeiben csodálatos, harmonikus rend képét rajzolja fel. A katolikus hit megtartásáról, az Egyházzól, a főemberek és a katonák megbecsüléséről, az igazságosság és a béketűrés tiszteletben tartásáról beszél. Vagyis az igaz meggyőződésen alapuló igazságos rend képét rajzolja fel, a béketűrésről és az igaz ítéletről szól (Intelmek V, 2). Ezután tér ki a vendégekre és jövevényekre, az irántuk való jóindulatra, és figyelmezteti fiát, nehogy lerombolja azt, amit István király maga épített; szétszórja azt, amit ő maga „fogott össze” (Intelmek VI, 3). Egyszerre tartja szem előtt a rendezett és igazságosan működő országot és a felelős, befogadó nyitottságot. Megvan tehát mindenkinek a hivatása és a felelőssége.

És megvannak azok az értékek is, amelyek a segítő szeretetet hosszú távon lehetővé teszik. Ilyen érték mindenekelőtt a család. Mert ott tanulunk meg egymásra figyelni, ott tanuljuk meg, hogy rá vagyunk utalva egymásra. Mai korunk sokszor arra csábít, hogy szétszórta, önzők legyünk és elszigetelődjünk egymástól. De az igazi közösségre és a meghittsége mégis mindenki vágyik. Kell tehát a jó család már azért is, hogy szeretettel tudjuk fogadni azt, akitől esetleg az élet megtagadta, hogy családhoz tartozzék.

És kell a nemzet. Kell az a közösség, amely átadja a nyelvet, a kultúrát, a történelmi tapasztalatokat, amely a saját zsenialitásával a maga módján tud szembe nézni az új és új kihívásokkal. Aki a saját értékeit ismeri és megbecsüli, az tudja tiszteletben tartani a másokét is. Tehát felelősek vagyunk családjaink és népünk iránt, de ez nem önzést jelent, hanem adni kész, bölcs felelősséget.

És érték, örök érték az Egyház, a Krisztusban hívők közössége, ahová az egész emberiség meghívást kapott. Felelősek vagyunk azért, hogy Egyházunk örömteli, meghívó közösség legyen. Hogy arról ismerje meg Krisztus tanítványait a világ, hogy mennyire szeretik egymást.

5. Szent István király élete végén országát a Boldogságos Szűz Máriának ajánlotta. Mert minden nagylelkű igyekezet és minden emberi bölcsesség kevésnek bizonyulhat egy drámai történelmi helyzetben. István király azonban még élete végén is tanít minket. Arra tanít, hogy minden igyekezetünkön túl szükségünk van a bizalomra. Mert Isten nem hagy magunkra minket, gondja van ránk. Mindannyiunkat egyénileg is az örök

boldogságra hív, de a Teremtő szeretetével nézi a népeket is. Szűz Mária mindannyiunk édesanyja. De nekünk, magyaroknak, különösen is Nagyasszonyunk és Patrónánk. Bízunk hát szabadító segítségében. Majdnem háromszázharminc éve, hogy Buda felszabadult, hogy a Mátyás-templomból újra keresztény templom lett, hogy itt, a Kárpát-medence közepén megújult a kereszténység és a magyarság. Ezzel a bizalommal kérjük most is: Magyarok Nagyasszonya, Boldogságos Szűz Mária, könyörögj értünk! Szent István király, könyörögj értünk! Ámen.

Az ünnepi szentmise végén hagyományos módon megtartották a Szent Jobb-körmenetet.

(Magyar Kurír)

Migráció - Marshall-tervre van szükség Afrika számára

A Földközi-tengeren folyamatosak a mentési akciók, hogy az észak-afrikai partoktól elinduló migránsok életét megóvják. A Vatikáni Rádió Giancarlo Perego prelátust, a Migrantes Alapítvány vezetőjét kérdezte.

A napokban Calabria partjainál 350 embert mentettek meg a nehéz tengeri viszonyok ellenére. Cataniában 300 túlélővel és 49 halottal kötött ki egy mentést végző norvég hajó. Genovában az érseki szemináriumban egy csoport bevándorlóval való találkozásakor Angelo Bagnasco bíboros, az olasz püspöki konferencia elnöke feltette a kérdést: „A nemzetközi szervezetek, mint például az ENSZ, amely politikai és pénzügyi hatalommal is rendelkezik, vajon szembenéztek-e valaha is komolyan és határozottan ezzel az emberi tragédiával?”

A Földközi-tenger vált a világ legveszélyesebb tengeri szakaszává, amely továbbra is sok emberi életet követel. Az utóbbi nyolc hónapban az áldozatok száma meghaladja a 2300-at. Augusztus 15-én, Mária mennybevétele ünnepén 49 bevándorló vesztette életét, mert megfulladtak egy dűledező bárka rakterében.

Görögországban nagy hajókat használnak fel befogadási központokként menekültek ezrei számára, akik az utóbbi napokban érkeztek Kósz szigetére. A segélynyújtás és a befogadás nem az egyetlen Európa törékeny válasza között. Falakat is emelnek. Bulgária és Görögország után, ahol a török határ mentén húztak fel falakat, Magyarországon is befejezéséhez közeledik a falépítés a szerb határon. A spanyol Melilla, a francia Csatorna-alagút és az olasz Ventimiglia még az a határ, ahol az

elkeseredettek próbálnak átjutni, és amelyet a határőrség őriz.

Európa a célállomás azok számára, akik a háború és a szegénység elől menekülnek. Az egyetlen remény azoknak, akik a kockázatok és a bizonytalanság ellenére felszállnak az Észak-Afrika partjairól elinduló csónakokra. E hatalmas elkeseredettség láttán az egyház az élvonalban küzd, hogy segítséget és befogadást nyújtson. Hosszú ideje zajló és mindennapos gyakorlat ez, amelyből a menekültáradat kezelésére szolgáló javaslatok is születnek.

Giancarlo Perego prelátus, a Migrantes Alapítvány, az olasz püspöki konferencia pasztorális szervezetének igazgatója a Vatikáni Rádiónak nyilatkozva elmondta: „Ma előre kell lépnünk a menedékjogot kérők befogadása terén nemcsak Olaszországban, de európai szinten egyaránt. Itáliában egy olyan terv született meg a kormány, a tartományok és a helyi önkormányzatok között, amely nem volt egységes és folyamatos. Sok volt benne a rögtönzés és a mérlegelés. Fontos, hogy ez a terv újrainduljon úgy, hogy a helyi önkormányzatokat érdekeltté tegye a befogadásban. A másik cselekvési terv a területi bizottságok számának növelése, amelyek megvizsgálják a nemzetközi védelemre benyújtott kérelmeket, mert jelenleg nagyon sokat kell várni: akár egy-két évet is! A harmadik akcióterv az európai szintű elkötelezettség, amelyben túl kell lépni a dublini egyezményen olyan értelemben, hogy a menekültek szabad mozgása központi eleme legyen az új európai menedékjogi javaslatnak.”

Az egyház, a szociális szféra, az önkéntesek és az önkormányzatok együttes fellépése a kormánytól és az Európától kapott erőforrásokkal fontos próbakő lehet a menedékjog kezelésében. Ebbe az irányba kell tovább haladni, elkerülve, hogy az ideológia és e súlyos helyzetekkel való visszaélés politikai szinten cselekvésképtelenséghez vezessen a menedékjog fontos kérdése terén.

A bevándorlókra kell fókuszálni, akik az emberség és a felelősség megnyilvánulásaira vágnak. Ez széleskörű felelősségvállalást igényel az állampolgártól a kormányon keresztül az európai vezetésig. A menekültjogon, az elvándorláshoz való jogon túl a saját földön maradáshoz való jog védelmére is figyelmet kell fordítani. Világos tehát, hogy ma egy nagyméretű nemzetközi diplomáciai lépésre is szükség van, hogy visszaállítsák a biztonságot azokban az országokban, ahonnan a migránsok érkeznek. Nagy nemzetközi együttműködésre van szükség.

„Több alkalommal szóltunk már egy »Marshall-tervről« Afrika számára, amely konkrét eszközöket adna ezeknek az országoknak a kezébe a fejlődéshez. Az egyház mindig is ezen dolgozott. VI.

Pál pápa emlékeztetett, hogy fejlődés nélkül a népek haragja ellenünk fordul. Az elvándorlás e mostani jelensége részben ennek a haragnak a gyümölcse. Ezek az emberek úgy érzik, hogy becsapták őket azon az úton, amelyen a gazdagabb országoknak a szegényebb népek mellé kellene állniuk” – mutatott rá Giancarlo Perego prelátus.

(Magyar Kurír)

A katolikus központot lerombolták Szíriában

Az Iszlám Állam fegyveresei augusztus 21-én a szíriai Homsz közelében romba döntötték a Mar Elian-i katolikus kolostort, amely a Kr. u. 5. században épült – tájékoztat a Vatikáni Rádió.

A terrorszervezet tette közzé a videót, amelyben bulldózerek dolgoznak a szíriai sivatagban, Qaryqatayn településen található történelmi épületegyüttes romjai között.

A fotósorozatból álló videóban látható a templom megszenteltelenítése és Szent Elián maradványainak exhumálása, akit Kr. u. 285-ben öltek meg a rómaiak, és akiről a kolostort elnevezték.

A kolostor tekinthető az egyik legfontosabb szíriai katolikus központnak, az évszázadok során több alkalommal újjáépítették. Minden év szeptember 9-én, a szent emléknapján zarándokok ezreit fogadta az épület. A kolostor vezetőjét, Jacques Mouraud atyát májusban rabolták el, feltehetőleg szintén az Iszlám Állam fegyveresei.

(Magyar Kurír)

Bibliamúzeum Washingtonban

Az intézmény és az Izraeli Régészeti Hivatal (IAA) megállapodása szerint az Izraelben feltárt leletek a leendő múzeum legfelső szintjének egyik galériájában kapnak helyet. A 400 millió dollárból megvalósuló, nyolcemeletes intézmény a tervek szerint 2017-ben nyitja meg a kapuit az amerikai főváros szívében, a Capitoliumtól a Lincoln-emlékműig húzódó nemzeti park, a National Mall szomszédságában.

Egyelőre nem született megállapodás arról, hogy pontosan milyen tárgyak érkeznek a washingtoni intézménybe; a felek állandó és időszakos kiállításokban is gondolkodnak. Az állandó tárlat kísérőszövegét az izraeli hatóság kutatói és kurátorai készítik, a tárgyak elrendezését és a tér kialakítását a múzeum végzi. Az Izraeli Régészeti

Hivatal a New York-i Metropolitan Művészeti Múzeummal is szerződésben áll mintegy harminc izraeli műtárgy hosszú távú kölcsönéről, ám a Bibliamúzeumban több ezer izraeli leletet készülnek kiállítani.

„Rengeteg utazó kiállításunk van világszerte. De nincs olyan saját kiállítótérünk, amely éveken át otthont adna a tárgyainknak egy hosszú távú kölcsön keretében” – mondta Jacob Fisch, az Izraeli

Régészeti Hivatal Barátai nevű New York-i szervezet vezetője. A Bibliamúzeum gyűjteményében már most nagyjából 40 ezer tárgy sorakozik, amely a művészeti és kézműves cikkek árusítására szakosodott oklahomai Hobby Lobby Stores elnökétől, a múzeumot megalapító Steve Greentől származik.

(Magyar Kurír)

SZENT ÉLETE

Bingeni Szent Hildegárd

Nemesi család (Hildebert von Bermersheim) tizedik gyermekeként jött világra 1098-ban. Szülei felajánlották Istennek, és a korabeli szokásoknak megfelelően nevelését 8 éves korában a bencés apácákra bízta. Első kolostori otthona a Rajna-vidék-Pfalz-ban található Disibodenberg volt. 1136 után a nővérek Hildegárdot - tiltakozása ellenére - apátnővé választották (nemcsak alázatból tiltakozott, hanem gyenge és beteges fizikuma miatt is; betegsége a járásban is akadályozta). 1147 és 1152 között kolostort építtetett a Bingen melletti Rupertsbergen. 1165-ben megszerezte az elnéptelenedett ebingeni ágostonos kettős kolostort és mindkét alapításnak apátnője lett. Kolostorát távoli vidékekről keresték fel rászorulók, betegek.

Tudták, hogy a kolostornak gondosan ápolt gyógynövénykertje van, falai között pedig kenetektől, teákból és gyógycseppekből álló gyógyszerár rejtezik.

Látomásai, misztikus tapasztalatai egészen gyermekkorától végigkísérték életét. Életműve

középpontjában három mű áll: Liber Scivias (hittankönyv), a Liber vitae meritorum (erkölcstan) és a Liber divinorum operum (világ- és embertan). Több száz levele maradt fenn, melyeket a hozzá tanácsért fordulóknak illetve olyanoknak írt, akiknek Isten általa üzent.

Kölnbe hívták, hogy szóljon a katarok ellen, miután ezt megtette, felszólalt az elvilágiasodott papok ellen is: "Istent nem ismertek, embertől nem féltek. Nem olyan prédikátorok vagytok, amilyenek Isten látni akar benneteket, (...) gőg, dicsőség, szórakozás, ezek jegyében telik életeitek. Az Egyház pilléreinek kellene lennetek, és romokban heverték a földön."

Halála előtt egy évvel interdictumot róttak ki az "engedetlen" apátnő kolostorára: elvitték a kolostorból a Oltáriszentséget, a harangot nem húzhatták meg, elhallgatott a zsolozsma. Hosszas tárgyalások után sikerült föloldani az interdictumot. 81 évesen halt meg a rupertsbergi kolostorban.

Ünnepe szeptember 17.

SZERZETESREND

A Tihanyi Bencés Apátság

A rend története

Tihanyban 1055 óta él szerzetesi közösség. I. András király alapította a monostort. Ekkor még nem voltak különböző rendek a nyugati egyházban, csak a Szent Benedek Reguláját követő monostorok.

Szent Benedek nem alapított rendet: a már létező közösségek számára írt regulát, életstílust formáló szabálykönyvet. A kora középkori szerzetesi közösségek nem konkrét feladatra jöttek létre. Életstílusukat meghatározta a közös imádság, az

elmélkedő olvasás és a munka. Több monostor az evangélium hirdetésének központja volt, a tudás továbbadásának helye, a különböző művészetek otthona. Zavaros történelmi korokban is a béke hirdetői voltak. Magyarországon Pannonhalma – Szent Márton monostora – volt az első ilyen közösség. A középkorban száznál is több kis monostor létezett Magyarországon. A történelem viharai és a politikai érdekek következtében többször megszűnt Tihanyban a szerzetesi élet – a 16. század elején és 1950-ben.

A rendszerváltozás után lehetőség nyílt arra, hogy ne csak Pannonhalmán és Győrben, két gimnáziumot szolgálva, hanem Bakonybélben és Tihanyban is újjáéledjen a szerzetesség, lehetőséget biztosítva az elcsendesedésre és az emberek szolgálatára. A Tihanyi Bencés Apátság 2012-től a Magyar Bencés Kongregáció tagjaként önálló monostor. A 9 fős közösséget jelenleg perjel (prior) vezeti. A legfiatalabb testvér 25 éves, a legidősebb 83. Az idősek is nagyon aktívak.

A közösség karizmája, küldetése és tevékenysége

„Vajon valóban az Isten keresi-e?” – ez a legfontosabb kérdés a közösséghez tartozni szándékozóhoz. Szerzetességünk mintegy családi állapot: ezzel a háttérrel különféle feladatokat lehet ellátni, és a mai élet kihívásaira vállalkozni. Egy bencés monostor önfenntartó: fontos, hogy a szerzetesek saját munkájukból meg tudjanak élni, egyúttal a házon belül vagy a környékben végzett kézműves vagy szellemi tevékenység Isten szolgálata legyen. „Keresd a békét és járj utána! – figyelmeztet a regulánk. Olyan környezetet kell kialakítanunk, amely önmagában is üzenetet közvetít.

Konkrét feladataink: lelkipásztori munkát végzünk a környező településeken; vendégeket fogadunk, lelkigyakorlatokat vezetünk; előadásokat, kiállításokat, koncerteket szervezünk; a helyi bencés általános iskolában tanítunk; gyógyteákat és gyertyát készítünk.

Közvetlen kapcsolatban vagyunk a Veszprémi Főegyházmegyével. Tudatosítanunk kell azonban, hogy a mi feladatunk nem a lelkipásztori ellátásban mutatkozó emberhiány pótlása, hanem a hiteles jelenlét a saját monostorunkban. A közösség erősítése a legnagyobb feladat. Senki sem alkalmas mindenre, de mindenki alkalmas valamire. A közösség minden tagja a maga karizmáival kell, hogy közvetítse az evangéliumi jó hírt.

Jövő, kihívások, tervek

Kihívás maga az iskola: törődni a pedagógusokkal, szülőkkel, gyermekekkel. Kihívás a turistákkal való találkozás: nem mindegy, mit látnak a templomban, a kiállításokon. Kihívás a tájhoz, a tihanyi hagyományokhoz kapcsolódó gyógynövénykertészet, levendulaültetvény létesítése a Belső-tó partján, amely jobb lehetőséget biztosít majd a közösség tagjainak a kétkezi munkára. Kihívás a testvéri közösség keresése a nem katolikus keresztényekkel. Kihívás a nem keresztényekkel való párbeszéd megvalósítása. Kihívás a helyes nemzettudat és európaiság ápolása. Kihívás és feladat az evangélium üzenetének világos, korszerű továbbadása.

Közösségünk egybetartója, erőssége a zsolozsma-imádság. Szeretnénk ezt szebbé és nyitottabbá tenni, hogy minél többen tudjanak bekapcsolódni az egyház ősi imádságába.

TANULSÁGOS TÖRTÉNET A SZENTÍRÁS VASÁRNAPJÁRA

CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

Egy fiatalember gyakran kigúnyolta a Bibliát. Egyszer megint lekicsinylő megjegyzést tett rá.

- Olvasta maga már tulajdonképpen a Bibliát? - kérdeztem tőle.

- Ugyan mit gondol? Én és a Biblia! Nevetséges!

Elővettem egy vadonatúj, bőrkötésű Újszövetséget:

- Nézze, ezt a szép kis Bibliát magának adom, ha megígéri, hogy elejétől végig elolvassa.

Az ajánlat nagyon csábító volt. Azután hetekig nem láttam a fiatalembert. Egyszer csak megint megjelent.

- Nos - kérdeztem -, hogy állunk a Bibliával?

Nagyon komolyan felelt:

- Tudja, különös dolog ez. Elkezdtem olvasni. Sok mindent nem értettem meg. Már abbahagytam volna - de hiszen megígértem, hogy végigolvasom! Azután sok mindent találtam benne, ami szíven talált és nyugtalanított úgy, hogy legszívesebben eldobtam volna a könyvet. De megígértem, és végig kellett olvasnom. Később annyi vigasztalást találtam benne, hogy egész boldog lettem. Amikor befejeztem, azt mondtam magamban: ha igaz az, amit ez a könyv mond, akkor elvesztem, ha nem változtatok az életemen. Hozzáfogtam, hogy nagytakarítást csináljak a szívemben. És most - a Biblia az élet könyve számomra.